

РЕШЕНИЕ

№ 1690

гр. Варна, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Пламен Б. Пламенов като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20233110202947 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на А. Я. Ш. против Наказателно Постановление № 23-0460-000689/06.06.2023г. на Началника на група при ОД-МВР-Варна, 5 РУ Златни пясъци с което на А. Я. Ш. е наложено административно наказание **"Глоба"** в размер на 200 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДП.

В жалбата въззивника моли наложеното му наказание да бъде отменено.

В съдебно заседание се явява процесуален представител, който поддържа жалбата.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се представлява от упълномощен процесуален представител, който да ангажира становище по жалбата. Изпращат се писмени бележки.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от **фактическа** страна следното:

През месец юни 2022г. въз.Ш. закупил л.а. „Рено Меган“ с рег. № TX2870KX. Въз.Ш. на основание чл.145 ал.1 от ЗДП имал задължение в двумесечен срок да регистрира закупеното превозно средство в съответния сектор „Пътна полиция“, което той не изпълнил. Поради това, на 07.10.2022г. регистрацията на автомобила била служебно прекратена на основание чл.143 ал.15 от ЗДП.

Въпреки това, на 22.03.2023г. около 10.40ч. въззивникът управлявал описания автомобил, като се движел в к.к Залтни пясъци.

Съставеният акт бил изпратен във ВРП, като с Постановление от 22.05.2023г. прокурор при ВРП постановил отказ да образува наказателно производство.

Въз основа на постановлението на ВРП и на съставения акт било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което наказващият орган приел описаната в него фактическа обстановка и правната квалификация на нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДП. За него на жалбоподателя на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДП било наложено наказание „Глоба“ в размер на 200лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно наказателната преписка, тези приложени към жалбата, събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства, които са последователни, взаимно обвързани и безпротиворечиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните **правни изводи**:

Въззивната жалба е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима.

Наказателното постановление издадено от компетентен орган в шестмесечния преклузивен срок по смисъла на чл.34 от ЗАНН. То е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. В него се съдържат всички минимално изискуеми по силата на закона реквизити. Вмененото във вина на въз. Н*** нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Не е допуснато нарушение на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, тъй като описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено е направено с достатъчна пълнота и конкретика. Посочена е нарушената материално правна норма, като наказанието за нарушението е индивидуализирано. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на постановлението и по никакъв начин не е накърнено правото на защита на жалбоподателят, което той е упражнил с подаването на жалба до въззивната инстанция.

Съдът намира, че правилно административно-наказващият орган е констатирал нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДП, като е отнесъл фактите към хипотезата на правната норма. От доказателствата по делото по безспорен и категоричен начин се установява, че въззивникът е управлявал автомобил, който е бил с прекратена регистрация.

Разпоредбата на чл.143 ал.15 от ЗДП сочи, че служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано МПС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването, не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В случая, от представените доказателства се установява, че автомобила е бил закупен от въззивника м. юни 2022г. и той е бил длъжен в определен от закона срок да го регистрира, което не е сторил. Поради това и на 07.10.2022г. регистрацията на превозното средство е била служебно прекратена и е била направено съответното отбелязване в информационната система. С оглед на това към 22.03.2023г. превозното средство не е било регистрирано по смисъла на чл.140 ал.1 от ЗДП. Поради това съдът намира, че нарушението безспорно е било извършено. Съдът не споделя възраженията на въззивника, че не е извършил виновно нарушението. Същият, като водач и собственик на МПС е бил длъжен да изпълни задължението си за неговото регистриране в законоустановения срок, като в ЗДП изрично е разписана процедурата, която се предприема при неизпълнение на това задължение, а именно служебно прекратяване на регистрацията на превозното средство.

Нормата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП регламентира две кумулативно изискуеми предпоставки, за да се допускат МПС по пътищата, отворени за обществено ползване - МПС да са регистрирани и да са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Движението по пътищата на МПС с табели с регистрационен номер, но със служебно прекратена регистрация, респ. без да е регистрирано по надлежния ред, сочи на нарушение на разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Тоест без значение е, че в случая МПС е било с табели с регистрационни номера.

Разпоредбата на чл. 145, ал. 2 ЗДвП установява задължение за приобретателите на регистрирано МПС за пререгистриране на МПС в едномесечен срок от придобиването му (в случая касаторът е придобил въпросния лек автомобил по Договор –нотариално заверен, а нормата на чл. 143, ал. 15 ЗДвП указва, че служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В хипотезата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП фактическото прекратяване на регистрацията се осъществява посредством АИС "КАТ", като липсва законово вменено задължение за постановяване на нарочен акт и не е налице изискване да бъде издадена заповед за налагане на принудителна административна мярка.

Неоснователни са твърденията за несъставомерност на деянието, поради липса на виновно поведение. Съгласно правната теория, вината има две основни форми-умисъл и непредпазливост. Непредпазливостта също има две форми - небрежност и самонадеяност, като при първата форма, деецът не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на противоправния резултат, но е бил длъжен и е могъл да го предвиди. По силата на чл. 7, ал. 1 ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Алинея 2 на същия член предвижда, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. В случая такова изключение не е предвидено в ЗДвП, поради което и при наличието на извършено непредпазливо деяние - нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, водачът следва да носи административнонаказателната отговорност по чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП. Всеки правоспособен водач на МПС, преди да предприеме управление на МПС по пътищата, отворени за обществено ползване, е длъжен да се увери, че няма законоустановени пречки да извърши това, в т.ч. дали управляваното от него МПС е регистрирано по надлежен ред, преминало технически преглед, дали за него има сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на водач" и т.н. В случая жалбоподателя, който е с ясно съзнание, че е собственик на въпросния автомобил (който факт безспорно се установява по делото) е управлявал превозното средство със свидетелство за регистрация на МПС, в което е посочено трето лице, предходен собственик на автомобила, предвид липсата на пререгистрация на МПС. Ирелевантно за отговорността на водача е обстоятелството дали органите на КАТ са уведомили или не жалбоподателя - собственик на процесния автомобил, че същият е със служебно прекратена регистрация, каквото твърдение се излага в жалбата. В настоящия случай, незнанието на факта, че управляваният от въззивника автомобил е със служебно прекратена регистрация, се дължи на проявена от него непредпазливост под формата на небрежност.

Поради това съдът намира, че нарушението е осъществено и от субективна страна и възраженията в тази насока са неоснователни.

Правилно е била приложена и санкционната норма- чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДП, тъй като именно в нея е предвидена санкцията за водач на МПС , който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Съобразно събраните по делото доказателства съдът намира, че случаят не е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН.Нарушението, което въз.Д*** е извършил не се отличава по своята степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид, за да се приеме, че същата е явно незначителна. Поради това съдът намира, че не следва да прилага разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Съдът намира, че правилно наказващият орган е наложил на въз. Д*** административно наказание „Глоба” в размер на 200лв. и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца, тъй като това са предвидените в закона санкции за допуснатото нарушение. И двете наказания са определени в законоустановените минимални размери и срок, като за съда е налице законова забрана да ги намали. Тези наказания са съответни на извършеното нарушение и в цялост ще изпълнят целите на ЗАНН.

Поради изложеното до тук съдът намира, че атакуваното постановление е правилно, обосновано и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН следва на ОДМВР гр.Варна да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл.63, ал.5 от ЗАНН. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120лева. Производството по делото продължи в едно съдебно заседание, не е с фактическа или правна сложност поради което следва да се присъди възнаграждение на минимума от 80лева.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно Постановление № 23-0460-000689/06.06.2023г. на Началника на група при ОД-МВР-Варна, 5 РУ Златни пясъци с което на А. Я. Ш. е наложено административно наказание **"Глоба"** в размер на 200 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДП.

ОСЪЖДА А. Я. Ш. да заплати на ОД МВР гр.Варна юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, на осн. чл.63 ал.3 от ЗАНН.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна по реда на АПК .

След влизане в сила на съдебното решение, административно- наказателната преписка да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____